

УДК 378.147:004.5]278.22;81'243

DOI: 10.35619/.vi2.18

Корнієнко Марія

аспірантка Миколаївського національного
університету імені В. О. Сухомлинського,

м. Миколаїв, Україна

ORCID: 0000-0001-6364-5314

e-mail: mariakornienko16.97@gmail.com

ТЕХНОЛОГІЯ РОЗРОБЛЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ-ФІЛОЛОГІВ

Анотація. У статті висвітлено ідеї технологічного підходу до розроблення програмового забезпечення підготовки магістрів – учителів / викладачів іноземних мов в умовах модернізації нормативно-правової бази вищої школи в Україні. Акцентовано увагу на питаннях технологічної побудови освітніх програм, їх структуруванні та конкретизовано постійні елементи їхніх ключових частин. З'ясовано, що певна уніфікація освітніх програм дає змогу уточнити й ствердити основний формат цих документів, а врахування багатьох чинників, які впливають на профіль і склад кожної програми, є запобіжником від їх шаблонного творення. Йдеться про різні категорії програм (професійні, наукові, кар'єрні), різні рівні вищої освіти в Україні, своєрідні фахові модифікації кожної освітньої програми тощо. Технологічний підхід до створення освітніх програм схарактеризовано як важливий чинник організації та проведення освітньої діяльності, а також якості й продуктивності іншомовної підготовки магістрів-філологів. Зазначено, що розробка освітніх програм реалізується в умовах системної взаємодії між результатами навчання й заданими компетентностями та у контексті стандартизації вищої освіти в Україні.

Ключові слова: технологія розробки освітньої програми, стандартизація програмового забезпечення, структурування складників освітніх програм, організація освітньої діяльності, іншомовна підготовка магістрів філології.

Постановка проблеми. Реформування вищої освіти в Україні зумовлює нові підходи до створення освітніх програм підготовки фахівців. Важливим чинником модернізації програмового забезпечення вчені вважають його студентоцентрованість (Ю. Рашкевич). Зорієнтованість освітніх програм на здобувача означає актуалізацію змісту й результатів навчання, що матеріалізуються в кредитах та переліку компетентностей, які відповідають певному освітньо-кваліфікаційному рівню конкретної спеціальності й слугують основним чинником якості програмних освітніх документів.

Орієнтирами в побудові освітніх програм є зразок освітньо-професійної програми [6], а також видані НАПН України в межах проєкту ЄС «Національний Темпус-офіс в Україні» методичні рекомендації щодо розроблення освітніх програм [10], у яких висвітлюється методологія програмотворчого процесу.

Водночас модернізація програмового забезпечення фахової підготовки здобувачів вищої освіти в умовах різних потенціальних можливостей закладів вищої освіти потребує глибшого структурування складників програми, що охоплює не лише методологію, а й технологію розроблення освітніх програм. Технологічний підхід до побудови освітніх програм дає змогу деталізувати порядок їх створення, конкретизуючи постійні елементи їхніх змістових частин, та певною мірою уніфікувати структуру цього освітнього документа. Збереження у такий спосіб типового формату освітніх програм сприяє реалізації стандартизації освітньої діяльності та її програмово-методичного забезпечення.

Технологізація освітньої діяльності реалізується в структуруванні освітніх програм та результатів навчання. У контексті нашого дослідження ми розкриваємо поняття *технології розробки освітніх програм*.

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Про необхідність технологізації «педагогічного виробництва» вказував у своїй «Педагогічній поемі» А. Макаренко. Широко висвітлено цю проблему наприкінці минулого – на початку нинішнього століть (В. Паламарчук, С. Гончаренко, І. Зязюн, В. Різун, О. Пехота, С. Сисоєва, І. Смолук та ін.) і реалізовано здебільшого в контексті реформування шкільного навчання. Значний вплив на технологізацію освіти мала й Державна програма «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці» [4] як вагомий крок до європейського освітньо-наукового простору, актуальний в умовах приєднання української освіти до Болонського процесу.

Як і С. Гончаренком, педагогічну технологію як системний метод створення, застосування й визначення всього процесу навчання та врахування і взаємодії всіх технічних і людських ресурсів [3, с. 331], вважаємо технологізацію доречним методом створення освітніх програм та їх застосування в освітній діяльності з метою повнішої відповідності інтересам здобувачів та інших зацікавлених сторін. Технологія розробки освітньо-професійних програм має бути так само системно організованим процесом, передбачаючи систему ідей і норм, компонентів і результатів, схем і форм, шляхів і методів, що характерно для системного й синтезованого методу створення та реалізації програмованого навчання.

Важливим кроком до технології розроблення освітніх програм є визначена Ю. Рашкевичем за методологією Тюнінга послідовність програмотворчого процесу [9, с. 27]. Поетапний підхід до роботи над створенням освітніх програм сприяє більшій зосередженості розробників на змісті, структурі й умовах реалізації того чи того компонента. Освітня програма – своєрідний проєкт майбутньої педагогічної діяльності з чітким визначенням мети, змісту й процесу

роботи, її учасників, умов реалізації та результатів. Системнішим буде освітній процес, тіснішою взаємодія ідей і норм, компонентів і результатів, шляхів і методів, що є провідними ознаками педагогічної технології.

Щодо іншомовної підготовки фахівців-філологів відомі дослідження Г. П'ятакової, яка пропонує технології навчання майбутніх учителів англійської мови [8]. Віддаючи перевагу формам міжособистісного спілкування здобувачів у малих групах, учена переконує, що різні інтерактивні форми комунікації сприяють розвитку в майбутніх філологів креативної діяльності, здатності працювати в команді та лідерських якостей. Більше того, спілкування іноземною мовою привчає здобувачів до відповідного мислення та усного мовлення, формує другу мовну особистість (В. Редько).

У контексті проблематики реформування вищої освіти та модернізації програмового забезпечення значний інтерес викликає дослідження теорії й практики професійної підготовки майбутніх учителів іноземних мов, проведене В. Безлюдною. Вчена визначила основні напрями оновлення змісту підготовки майбутніх учителів, актуальні в період із 1991 по 2004 рр., а саме:

а) диференціація і варіативність навчальних планів професійної підготовки майбутніх учителів іноземних мов;

б) формування спеціаліста, який знає основні закономірності навчання іноземної мови, а також зміст і особливості компонентів освітнього процесу... зможе застосовувати у своїй практичній діяльності сучасні освітні технології;

в) значне підвищення ролі педагогічного й психологічного забезпечення [1, с. 278].

Особливо цінними є судження В. Безлюдної щодо стандартизації компетентнісної моделі підготовки вчителів англійської мови з використанням кредитної системи та сучасних технологій навчання [там само, с. 344], що логічно проєктуються на стандартизований процес програмування освітнього процесу в умовах модернізації програмотворення.

Цікаві з погляду історії магістерської освіти судження С. Вітвицької про середньовічний досвід формування змісту магістерської підготовки, який уже тоді мав виразну гуманітарну спрямованість та був зорієнтований на інтелектуальний розвиток здобувача. Дослідниця підкреслює слушність застосування в освітньому процесі інноваційних освітніх технологій. Стосовно професійної підготовки магістрів С. Вітвицька зазначила, що «цей процес потребує реалізації суб'єктного, особистісно орієнтованого, системного, діяльнісного, синергетичного, культурологічного, аксіологічного, професіографічного, технологічного, компетентнісного, акмеологічного підходів» [2, с. 18]. Ідеться про технології організації та проведення освітнього процесу як систему ідей, методів і форм, шляхів, алгоритмів і схем репродуктивної та евристичної роботи здобувачів, яка набирає рис модельованого навчання, ефективність якого була доведена ще Л. Виготським.

Отже, вчені пропонують технології навчання, рівень розвитку яких вказує на «стан і розвиток педагогічних систем» загалом [5, с. 23], визначають актуальні шляхи оновлення змісту вищої освіти у контексті стандартизації компетентнісного підходу до іншомовної підготовки філологів. Водночас власне питання технології розроблення предметних освітніх програм, зокрема для здобувачів магістерського рівня ще не спроектовано.

Мета статті – уточнити й поглибити поняття технології розроблення освітніх програм іншомовної підготовки магістрів-філологів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Трансформації в освіті потребують постійного оновлення програмових ресурсів. Особливо це стосується інноваційних технологій, які забезпечують модернізацію змісту й форм вищої освіти. Основні ознаки педагогічної технології стосуються стандартизації та уніфікації освітніх документів і передбачають вищий рівень організації освітньої діяльності, що відповідає логіці технологічного підходу до створення освітніх програм.

Побудова освітньої програми залежить передусім від розроблення її складників і пов'язана зі структуруванням основних елементів кожної змістової частини цього документа. Однак на практиці виходить, що освітні програми різних університетів, побудовані за згаданим зразком, усе ж помітно відрізняються, бо з різною повнотою й виразністю висвітлюють ключові питання інтеграції, універсалізації та професіоналізації фахової підготовки здобувачів вищої освіти. Інтеграційні процеси в освіті, охоплюючи й програмування освітньої діяльності, потребують певної уніфікації вимог до розробки освітніх програм певного типу, значною мірою стосуючись їхньої форми. Особливо це характерно для структури основних частин програми, що подаються у вигляді стислої записки чи довідки або в детальному переліку вмісту того чи іншого складника. Для усунення розбіжностей у змісті складових частин освітніх програм доцільно визначити необхідний мінімум структурних елементів кожної з них. Передусім варто, наприклад, чітко й повно сформулювати мету освітньої програми, яка має бути тісно пов'язана з кваліфікацією випускника. Так, у Концепції організації підготовки магістрів в Україні (2010 р.) передбачено, що можливі кваліфікації для магістрів визначає Національна рамка кваліфікацій (2011 р.), і вказано, що «для магістрів кваліфікація формулюється як назва освітньої програми» [7, с. 278].

Однак можливі кваліфікації щодо іншомовної підготовки майбутніх учителів іноземних мов визначені в НРК у надто загальних і різних формулюваннях, зокрема: вчитель середнього навчально-виховного закладу, науковий співробітник (методи навчання), філолог-дослідник тощо.

Більш чітким орієнтиром у визначенні кваліфікації є чинний Класифікатор професій, у якому передбачена професія викладача як для закладів загальної середньої освіти, так і для університетів та закладів вищої освіти. Розробники

вказують у дипломі кваліфікацію випускника як магістра (за рівнем вищої освіти) та його професію: викладача закладу вищої освіти або викладача закладу загальної середньої освіти. Нерідко зазначається й назва освітньої програми, наприклад, 014.01 Середня освіта (Англійська мова і література). Отже, визначення кваліфікації в дипломі випускника загалом складається з трьох компонентів: назв рівня освіти, професій та спеціальності, що зумовлює базове формулювання мети освітньої програми та можливостей для працевлаштування. Наприклад: Магістр освіти. Викладач закладу вищої освіти або Викладач закладу загальної середньої освіти. Освітньо-професійна програма «Середня освіта (Англійська мова і література)».

Назва освітньої програми висвітлює кваліфікацію здобувача та засвідчує предметну область вищої освіти. Тому, можливо, зайвими в дипломі є широкі формулювання, як-от: Викладач англійської мови і літератури закладу вищої освіти. Принцип уніфікації, застосовуваний під час розробки освітніх програм, сприяє усуненню повторних визначень. Отже, структурування змісту кваліфікації в дипломі забезпечує коректний запис у державному документі про освіту, надає потрібну інформацію та запобігає повторам у визначеннях.

Наступний структурний елемент – «Мета освітньої програми» – важко піддається уніфікації, оскільки більше залежить від суб'єктивних чинників та призначення програми. Мету розробки освітньої програми визначають відповідно до своїх уявлень про модель фахівця, якого вони готують. Проте науковий підхід до програмування освітньої діяльності потребує більшого об'єктивування як самого освітнього процесу, так і його результатів, що матеріалізуються не стільки в окремих компетентностях, скільки в цілісному образі професійно й соціально свідомого фахівця. В меті не варто вживати такі вирази: «продовжити навчання», «формувати уявлення», «озброїти студентів» для «продовження навчання», «формування уявлень» тощо, що характерно для чинних освітніх програмах, оприлюднених на сайтах університетів.

Як варіант, пропонуємо пряме формулювання мети освітньої програми «Середня освіта (Англійська мова і література)»: *підготувати компетентного та соціально свідомого магістра освіти – викладача англійської мови і літератури закладу вищої освіти / закладу загальної середньої освіти*. Допоміжним до цього формулювання мети є підрозділ освітньої програми «Придатність до працевлаштування», що розширює уявлення про кінцевий продукт освітньої діяльності відповідно до вже згадуваного класифікатора професій.

У частині «Придатність до працевлаштування та подальшого навчання» можна виділити два постійні структурні компоненти: а) щодо придатності до працевлаштування з повним переліком можливих професій за Класифікатором професій ДК 003: 2010; б) подальшого навчання (за програмами третього циклу FQ-EHEA, 8 рівня EQF-LLL, 8 рівня НРК). Натомість у програмах нерідко

зустрічаються розрізнені формулювання: Підготовка до викладання в профільній школі. Аспірантура або Викладач. Дослідник. Адміністратор ЗМІ. Аспірантура тощо. Структурування названого підрозділу освітньої програми сприятиме повнішій характеристиці можливостей випускників магістратури щодо подальшої навчальної, наукової та професійної діяльності, зробить цей освітній документ більш інформативним, забезпечить його належну уніфікацію, що надасть різним програмам у різних регіонах виразних і пізнаваних структурованих форм.

Значно розширює уявлення зацікавлених осіб про перспективи навчання за певною освітньо-професійною програмою її характеристика, яка також має бути структурованою. Крім загальних відомостей про галузь знань (01 Освіта / Педагогіка), спеціальність (014 Середня освіта), предметну спеціальність (014.02 Середня освіта. Мова і література (англійська), спеціалізацію (014.022 Німецька мова і література, характеристика освітньої програми має містити такі елементи: 1. Предметну область. 2. Орієнтацію освітньої програми. 3. Основний фокус програми та її особливості, що увиразнюють структуру характеристики освітньої програми. Однак деякі з перелічених документів доцільно уточнити й деталізувати. Наприклад, такий елемент як «Предметна область», окрім загальної характеристики, доцільно конкретизувати, вказавши а) цілі навчання; б) теоретичний зміст предметної області; в) методики і технології; г) інструменти та навчальне обладнання; д) тип освітньої програми (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи кар'єрна). Перелічені структурні елементи дають чітке уявлення про основні питання, від яких залежить ефективність освітньої програми та якість вищої освіти.

Відомості про викладання й оцінювання також потребують належного структурування тому, що в різних освітніх програмах спостерігаємо «згорнуті» або «розгорнуті» характеристики, які мають відповідно меншу або більшу інформативність. Доцільним є детальне визначення таких елементів структури підрозділу, що характеризують освітній процес: а) характер навчання; б) форми організації освітнього процесу; в) основні методи викладання; г) основні методи навчання. Важливо назвати види навчальних занять, показати їх дидактичне оснащення, диференційовано висвітлити специфіку роботи викладачів і здобувачів, наголосити на саморефлексії та самонавчанні здобувачів вищої освіти і тьюторській діяльності викладачів.

Модернізаційні зміни мають відбуватися і у визначенні очікуваних результатів реалізації певної освітньої програми та засобах і прийомах їх діагностики. Оскільки рушійною силою освітнього процесу є систематичне й об'єктивне оцінювання успішності здобувачів, важливо виокремити основні елементи контролю якості освіти, а саме: а) основні види внутрішнього контролю, включаючи плановий поточний, рубіжний та підсумковий; б) адміністративний контроль і атестація. Подається й шкала оцінювання –

національна (п'ятибальна) та ЄКТС (стобальна), що зручно для переведення оцінок зі 100-бальної шкали ЄКТС в національну і навпаки. Однак потрібно враховувати, що результати навчання формуються в процесі здобуття заданих компетентностей, що зумовлює тісніший зв'язок розділів освітньої програми, залежний від прямої відповідності програмних компетентностей компонентам освітньо-професійної програми. Реалізується структурно-логічна схема компонентів освітньо-професійної програми підготовки магістрів спеціальності 014.01 Середня освіта (Англійська мова і література), що охоплює обов'язкові компоненти (загальну та професійну підготовку й практики), а також вибіркові компоненти (загальну та професійну підготовку). Така структура змісту освітньо-професійної програми загалом раціональна, її формат визначений у спеціальних рекомендаціях МОН України й узгоджується із сучасними концептуальними ідеями підготовки магістрів.

Технологізація розробки програмового забезпечення іншомовної підготовки магістрів-філологів пов'язана з системою лекційно-практичних занять, які в складі навчальних дисциплін і також потребують проведення за технологічною логікою, що втілюється у конкретних програмах та алгоритмах діяльності викладачів і здобувачів. Отже, потрібне моделювання освітньої діяльності, така технологія освітнього процесу, що реалізується в конкретних діях викладачів і здобувачів, спрямованих на визначення мети й програми пізнавальної роботи, вибору форм і методів її проведення, досягнення заданих результатів тощо. Нині на цих засадах реалізується нова філософія педагогічної дії [5], яка принципово властива й здобувачам вищої освіти, питання лише у рівні складності пізнавальних завдань та самостійності їх виконання студентами й мірі педагогічного втручання в освітній процес.

Фахові компетентності, хоча й не виходять за межі предметної області, також мають інтегральний характер, наприклад: а) здатність використовувати теоретичні знання, навички, вміння з педагогіки і психології, філологічних наук і методики навчання іноземних мов для вирішення професійних завдань; б) здатність спілкуватися першою іноземною мовою на рівні C2, другою іноземною мовою на рівні B2 за Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти тощо. Отже, ключова *програмна фахова компетентність* випускника магістратури – це його професійна готовність й особистісна здатність інтегрувати концептуальні ідеї, знання й гіпотези та успішно виконувати комплексні завдання виробничого змісту й інноваційного характеру в галузі освіти. Тісний зв'язок усіх програмних компетентностей, передбачених освітньою програмою, має відповідати меті цього освітнього документа й визначати зміст і характер навчальних дисциплін, покликаних формувати в здобувачів професійні компетентності. Однак питання методики й технології організації та проведення освітнього процесу в закладі вищої освіти є предметом окремого дослідження.

Технологія розроблення освітньої програми реалізується в процесі структурування її основних компонентів та, внаслідок цього, уточнення й конкретизації постійних елементів кожної частини. Адже пізнання будь-якого поняття, абстрактного чи матеріального, передбачає насамперед визначення його будови (за Г. Костюком), що забезпечує його подальше усвідомлення. Водночас стандартизація та уніфікація чинних освітніх програм не має нічого спільного з їх однотипністю та одноманітністю. Йдеться про основні морфологічні ознаки цього освітнього документа, який модифікується за професійним, кар'єрним чи науковим спрямуванням, першим чи другим рівнем вищої освіти й зорієнтованістю на певну освітньо-кваліфікаційну характеристику випускника, що складають разом основу програмного профілю й відповідають загальним тенденціям стандартизації освіти в Україні.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, основними чинниками розвитку програмового забезпечення іншомовної підготовки магістрів-філологів, є:

а) технологізована розробка освітніх програм, зорієнтованих на формування певної моделі майбутнього фахівця іноземних мов;

б) основними ознаками педагогічної технології є стандартизація та уніфікація освітніх документів, що забезпечує вищий рівень організації освітньої діяльності та відповідає логіці створення освітніх програм;

в) технологія розроблення освітньої програми сприяє глибшому структуруванню та конкретизації її складових частин, збереженню її типових морфологічних ознак;

д) освітні програми розрізняються за кваліфікаційними категоріями, освітніми рівнями та кінцевими результатами, що дає змогу врівноважити об'єктивні й суб'єктивні чинники створення, що запобігає їх однотипності.

Перспективи подальших досліджень проблеми пов'язані з розробкою моделей фахівців різного програмного профілю та форматуванням освітніх програм із урахуванням індивідуальних інтересів здобувачів та конкретних запитів роботодавців. Технологічне розроблення освітніх програм слугує чинником їх якості й продуктивності, вважається показником культури цієї виробничої діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безлюдна В. В. Теорія і практика професійної підготовки майбутніх учителів іноземних мов у вищих педагогічних навчальних закладах України (1948-2016 рр.): дис... д-ра пед. н.: 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки. 439 с.

2. Вітвицька С. С. Теоретичні і методичні засади педагогічної підготовки магістрів в умовах ступеневої освіти: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Житомир: ЖДУ імені Івана Франка, 2011. 43 с.

3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.
4. Державна програма «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці» на 2006-2010 роки: Постанова КМ України від 07.12.2005 р. № 1153. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2005-%D0%BF#Text> (дата звернення: 17.05.2023).
5. Зязюн І. А. *Філософія педагогічної дії*: моногр. Черкаси: ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2008. 608 с.
6. Освітньо-професійна програма: зразок. Лист МОН України від 28.04.2017 р. № 1/9-239.
7. Про Концепцію організації підготовки магістрів в Україні. Наказ МОН України від 10.02.2010 р. № 99.
8. П'ятакова Г. П. Технологія інтерактивного навчання у вищій школі: підруч. для студентів вищих навчальних закладів. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 120 с.
9. Розроблення освітніх програм: метод. рекомендації / Авт.: В. М. Захарченко, В. І. Луговий, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / за ред. В. Г. Кременя. Київ: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. 120 с.

REFERENCES

1. Bezliudna V. V. *Teoriia i praktyka profesiinoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv inozemnykh mov u vyshchykh pedahohichnykh navchalnykh zakladykh Ukrainy (1948–2016 rr.)*: [Theory and Practice of Professional Training for Perspective Foreign Language Teachers in Higher Pedagogical Educational Institutions of Ukraine (1948–2016)]: dys... d-ra ped. n.: 13.00.01 – zahalna pedahohika ta istoriia pedahohiky. 439 s. [in Ukrainian].
2. Vitvytska S. S. *Teoretychni i metodychni zasady pedahohichnoi pidhotovky mahistriv v umovakh stupenevoi osvity: avtoref. dys. d-ra ped. n.*: [Theoretical Methodological Principles of Pedagogical Training of Masters in the Conditions of Graduate Education]: 13.00.04. Zhytomyr: ZhDU imeni Ivana Franka, 2011. 43 s. [in Ukrainian].
3. Honcharenko S. U. *Ukrainskyi pedahohichnyi slovnyk*. [Ukrainian Pedagogical Dictionary]. Kyiv: Lybid, 1997. 376 s. [in Ukrainian].
4. Derzhavna prohrama «Informatsiini ta komunikatsiini tekhnolohii v osviti i nautsi» na 2006–2010 roky [Information and Communication Technologies in Education and Science]: Postanova KM Ukrainy vid 07.12.2005 r. № 1153. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2005-%D0%BF#Text> (data zvernennia: 17.05.2023). [in Ukrainian].
5. Ziaziun I. A. *Filosofiia pedahohichnoi dii*: [Philosophy of Pedagogic Activity]: monohr. Cherkasy: ChNU imeni Bohdana Khmelnytskoho, 2008. 608 s. [in Ukrainian].

6. Osvitno-profesiina prohrama [Educational and Professional Program]: zrazok. Lyst MON Ukrainy vid 28.04.2017 r. № 1/9-239. [in Ukrainian].

7. Pro Kontseptsiiu orhanizatsii pidhotovky mahistriv v Ukraini [About the Concept of the Organization of Master's Training in Ukraine]: Nakaz MON Ukrainy vid 10.02.2010 r. № 99. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0099290-10#Text> (data zvernennia 17.05.2023). [in Ukrainian].

8. Piatakova H. P. Tekhnolohiia interaktyvnoho navchannia u vyshchii shkoli [Interactive Learning Technology in Higher Education]: pidruchnyk dlia studentiv vyshchych navchalnykh zakladiv. Lviv: Vydavnychiy tsentr LNU imeni Ivana Franka, 2006. 120 s. [in Ukrainian].

9. Rozroblennia osvitnikh program: metodychni rekomendatsii [Development of Educational Programs: Methodical Recommendations]. (2014) / za red. V. H. Kremenii; avt. kol.: V. M. Zakharchenko, V. I. Luhovyi, Yu. M. Rashkevych, Zh. V. Talanova. Kyiv: DP «NVTs «Priorytety». 120 s. [in Ukrainian].

TECHNOLOGY OF THE DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL PROGRAMS OF FOREIGN LANGUAGE TRAINING OF PHILOLOGY MASTERS

Mariia Korniienko

PhD Candidate of V. O. Sukhomlynskyi

Mykolaiv National University,

Mykolaiv, Ukraine

ORCID: 0000-0001-6364-5314

e-mail: mariakornienko16.97@gmail.com

Abstract. The article highlights the ideas of a technological approach to development of master's training provision - teachers / lecturers of foreign languages in the context of modernization of the regulatory and legal foundation of higher education in Ukraine. The positive aspects of technological construction are the structuring of educational programs and the specification of permanent elements of their key parts. It is emphasized that the focus of educational programs on a student determines the modernization of the content and learning results, which are materialized in credits and the list of competencies that correspond to a certain educational and qualification level of a specific specialty. The technological approach to the creation of educational programs is characterized as an important factor in the organization and conduct of educational activities, as well as the quality and productivity of foreign language training of philology masters.

The author explains that a certain unification of educational programs makes it possible to clarify and approve the basic format of these documents, and taking into account many factors that affect the profile and composition of each program and is a

safeguard against their template creation. It is about different categories of programs (professional, scientific, career), different levels of higher education in Ukraine, specific professional modifications of each educational program, etc. The development of educational programs is implemented in the conditions of a systemic interconnection between learning outcomes and set competencies and in the context of standardization of higher education in Ukraine. The article is intended for teachers and students who research the history of pedagogy and the methodology of developing educational programs in the field of higher education.

Keywords: educational program development technology; standardization of program provision; structuring the components of educational programs; organization of educational activity; foreign language training of masters of philology.

Стаття надійшла до редакції 14.02.2024 р.